

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1P/259/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111243933
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2012:1111243933.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave pred samosudkyňou Mgr. Patríciou Železníkovou v právnej veci starostlivosti o maloletú I. T., nar. XX.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matky K.. Q. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX/X, XXX XX D., toho času M. 9, XXX XX D., zastúpená Niku & partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava a otca X.. S. T., nar. XX.X.XXXX, bytom M.R. C. XX, XXX XX J., zastúpený Doc. JUDr. Vlastou Kovalančíkovou, CSc., advokátkou, so sídlom Mierové námestie 3, 903 01 Senec o zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh otca o zníženie výživného zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletej I. T. sa návrhom doručeným súdu dňa 23.12.2011, domáhal zníženia výživného určeného rozsudkom tunajšieho súdu 1P/77/2010-115 zo dňa 24.9.2010, zo sumy 800 eur na sumu 120 eur mesačne od podania návrhu. Počas konania výživné žiadal znížiť od podania návrhu na zmenu petítu zo dňa 14.9.2012, ktorým žiadal zmeniť rozsudok OS BA I 21C/315/2009 - 300 zo dňa 28.2.2012 v spojení s rozsudkom KS v BA 14Co/208/2012 - 336 zo dňa 21.8.2012 vo výroku, ktorým určil výživné na maloletú I..

Návrh odôvodnil tým, že na výživu maloletej prispieva 800 eur mesačne, na výživu plnoletého syna S. 1000 eur mesačne, v tomto roku mu jednorázovo zaplatil školné v R. vo F. 7.061 eur, voči manželke má vyživovaciu povinnosť 2000 eur. V čase rozhodnutia súdu bola priemerná mesačná mzda otca za rok 2009 8.189 eur, za mesiace január až jún 2010 7.615 eur. Za obdobie 10/2010 až 9/2011 otcov čistý príjem bol 93 474,13 eur. V uvedenom období na účet matky otec poukázal sumu 72.839 eur z titulu výživného na manželku a na maloletú I., okrem toho na osobitný účet maloletej otec previedol 3228,69 eur a na účet syna 17.211 eur. Zo svojho príjmu 93,474,13 eur na účty matky, maloletej a plnoletého syna previedol 93.278,69 eur. Od poslednej úpravy výživného, však na strane otca došlo k zmene pomerov. Otec zastával funkciu generálneho riaditeľa a člena predstavenstva spoločnosti I. I. K., a.s. so sídlom v I. a to do 31.10.2011. Do spoločnosti I. I. K., a. s. bol prijatý na post generálneho riaditeľa a jeho úlohou bolo uviesť miniceliareň K. I. K. do skúšobnej prevádzky. Keďže úloha bola úspešne ukončená, bol s ním ku dňu 31.10.2011 ukončený pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods.1) bod 3 Zákonníka práce. Pracovný pomer otca u zamestnávateľa Správa služieb diplomatického zboru a.s., trval do 16.8.2010. Otec dňa 31.10.2011 uzatvoril pracovnú zmluvu so spoločnosťou E., a.s. v U. na dobu určitú od 1.11.2011 do 30.6.2012 v rozsahu 15 hodín týždenné za mzdu 320 eur mesačne. Momentálne sa nedá predpokladať, kedy a či vôbec sa otcovi podarí zlepšiť svoju finančnú situáciu. Otec z dôvodu

zlej finančnej situácie predal osobný automobil a nasťahoval sa k svojej matke, aby minimalizoval svoje náklady. Otec poukazuje na to, že matka, maloletá I. a jej brat S. žili a žijú v luxuse a blahobyte o ktorý sa im postaral otec, no v súčasnosti jeho životná úroveň rapídne klesla. Otec je toho názoru, že pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť si ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni, pričom nároky maloletej otca považuje vzhľadom na vek maloletej za nedôvodné.

Matka maloletej s návrhom otca nesúhlasila, v písomnom vyjadrení zo dňa 17.9.2012 uviedla, že tvrdenia otca uvádzané v návrhu na začatie konania o jeho údajných plneniach v prospech matky a plnoletého syna sa nezakladajú na pravde. Otec od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti prispieval na výživu maloletej a jej matky vo výškach, na ktoré bol zaviazaný rozhodnutiami súdov. Okrem plnenia výživného na maloletú I. v peniazoch, zobral otec maloletú na exotickú dovolenku do C.. Ak by mal otec v tejto dobe ním deklarovaný nízky príjem a nedisponoval by ani úsporami, nedokázal by plniť vyššie uvedené povinnosti a súčasne hradiť exkluzívne dovolenky. Matka uviedla, že je krajne nepravdepodobné, že otcov súčasný príjem predstavuje ním deklarovanú sumu 245,41 eur mesačne netto, resp., že v tejto dobe nemá žiadny príjem. Otec tvrdí, že zo svojho súčasného ním deklarovaného príjmu, nie je schopný platiť výživné, avšak na pojednávaní pred Okresným súdom Bratislava I v konaní o rozvod v mesiaci február 2012, sám deklaroval aktuálny zostatok na jeho účte v sume 40 000 eur. Z tvrdenia otca na pojednávaní v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa vedenom pred Okresným súdom Zvolen dňa 25.06.2012 vyplývalo, že spoločnosť I. K. a.s. mu vyplatila odstupné v údajnej výške 50 000 eur, táto skutočnosť nebola ním riadne preukázaná a nevyplýva ani z listín otcom predložených, keďže pravdepodobne účelovo doložil iba listiny ku dňu skončenia svojho pracovného pomeru a takéto finančné plnenie mu bolo podľa jeho tvrdenia vyplatené neskôr. Za jednu z okolností na podporu tvrdení, respektíve tvrdenia, že otcov príjem je podstatne vyšší považuje matka fakt, že otec riadne prispieva na výživu maloletej I. sumou 800 eur mesačne a súčasne otec nepodal odvolanie (aj napriek tomu, že v tom čase už deklaroval, že iný príjem ako 245 eur mesačne nemá), proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 21C/315/2009 - 300 zo dňa 28.02.2012 v časti o výživnom na čas po rozvode manželstva, podľa ktorého bol zaviazaný platiť na výživu maloletej I. v sume 1 100 eur mesačne (čo je o 300 eur viac ako bolo rozhodnuté rozsudkom na čas do rozvodu). Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 14Co/208/2012-336 zo dňa 21.08.2012 rozsudkom Okresného súdu Bratislava I v napadnutých častiach vo výroku o rozvode manželstva, vo výroku o zverení maloletej I. do opatery, vo výroku o určení výživného na maloletú I., výroku o práve otca stretávať sa s dcérou a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdil. Tento rozsudok bol účastníkom doručený a nadobudol právoplatnosť. Ďalším dôležitým dôkazom na vyvrátenie tvrdení otca o jeho nemajetnosti, sú listiny založené do súdneho spisu v konaní pred Okresným súdom Zvolen samotným otcom, ktorý potvrdil a sám uviedol, že jeho oficiálny čistý príjem v období od 2001 do roku 2011 predstavoval 61 874 956,- Sk / 2 053872, 27 eur/ čo v prepočte na mesiac predstavovalo priemerný príjem 468.750,- Sk (15 559,65 eur). Sám otec v podaní zo dňa 29.06.2012 svoj oficiálny zdanený príjem od roku 1999 do roku 2011 vyčíslil na sumu 67 334 956,- Sk (2 235 111 eur). V tomto podaní však otec založil aj ďalšie doklady, z ktorých priamo vyplývajú aj ďalšie jeho príjmy napr. za predaj akcií a podobne, ktoré však nie sú v odporcom vykonanom súčte príjmov zahrnuté, ako aj dôkaz o jeho majetkových pomeroch v bezpečnostnom dotazníku osoby ním vyplnenom, kde uviedol, že je vlastníkom 27 nehnuteľností. V konaní o rozvod otec tvrdil, že so spoločnosťou Z nemá nič spoločné, no teraz z dokladov ním predložených vyplývalo, že mu odtiaľ pravidelne ročne plynie nie zanedbateľný príjem. Matka má za to, že od posledného rozhodnutia súdu o výške vyživovacej povinnosti otca sa nijako nezmenili pomery na jeho strane. Krajský súd v Bratislave rozhodoval aj tejto veci dňa 21.08.2012 a v tom čase otec tvrdil, že je nezamestnaný.

Matka uviedla, že bola nútená v záujme ochrany svojho života, zdravia a ochrany majetku podať návrh na nariadenie predbežného opatrenia, aby súd zakázal otcovi vstup do rodinného domu na M. ulici v D.. Súd jej návrhu vyhovel a uznesením, č.k. 33C/1/2012 zo dňa 12.06.2012 uložil odporcovi povinnosť nevstupovať do predmetnej nehnuteľnosti až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a navrhovateľke uložil povinnosť do 30 dní odo dňa doručenia citovaného uznesenia podať návrh a začatie konania vo veci samej. Matka ako navrhovateľka v súdom stanovenej lehote som podala návrh na vylúčenie odporcu z užívania domu. Konanie je vedené pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 11C/138/2012.

Kolízny opatrovník žiadal, aby súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Zníženie výživného nie je v záujme maloletej a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by od posledného rozhodnutia súdu právoplatnému k 7.9.2012 nastala taká podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v neprospech maloletej.

Súd vykonal dokazovanie rodným listom maloletej a plnoletého syna S., výsluchom rodičov a kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi - potvrdeniami o príjme rodičov, zisťoval zárobkové možnosti a majetkové pomery rodičov, zisťoval potreby maloletej a jej zdravotný stav, spisom tunajšieho súd 1P/77/2010 a 21C/315/2009, ako i ostatným spisovým materiálom, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu 1P/77/2010 zo dňa 24.9.2010 súd maloletú I. T., nar. XX.X.XXXX na čas do rozvodu manželstva zveril do osobnej starostlivosti matke a otcovi určil povinnosť platiť výživné vo výške 800,- eur mesačne od 1.10.2010. V čase rozhodnutia súdu v školskom roku 2010/2011 bola maloletá žiačkou 9. triedy ZŠ K. v D., aktívne sa venovala tenisu. Rodičia boli spoluvlastníkmi nehnuteľností a to rodinného domu na M. ulici v D., bytu na Z. ul. v D., pozemku v K.Ú. R., obec D. - m. č. W.. Matka maloletej bola zamestnaná od 1.4.2008 v spoločnosti K., s.r.o., od septembra 2009 jej spoločnosť vyplácala mesačne 266 eur. Konateľom spoločnosti bol synovec pána T.. Otec maloletej bol zamestnaný v Správe služieb A., a.s., kde otec pracoval na skrátenej pracovnej úvazok, v roku 2009 mu bola za 12 mesiacov vyplatená mzda 5.516,65 eur, v roku 2010 za mesiace 1 - 6, 194,45 eur. Súčasne pôsobil v pozícii generálneho riaditeľa v spoločnosti I., a.s., ktorá mu vypláca mzdu v roku 2009 8.189 eur netto mesačne (zahrnuté celoročné odmeny), 2010 za mesiace 1-6, vo výške 7.615 eur netto mesačne. Pracoval taktiež ako člen správnej rady neziskovej organizácie GS1, za čo dostával 1 krát ročne cca 2.000 eur. Otec vo svojich výpovediach udával, že dcére mesačne financuje tenis 600 eur, dcére dáva k rukám 700 - 1300 eur mesačne podľa nevyhnutných potrieb, prípadne jej kúpi obuv, oblečenie. Synovi posielal 1000 eur mesačne. Do konca roka 2009 platil úhrady za bývanie v dome 700 eur, za byt 200 eur mesačne. Na výživu manželky platil výživné 2000 eur. Náklady na potreby maloletej predstavovali mesačne : strava doma 300 eur, mobil 50 eur, poistenie 10 eur, školské potreby 30 eur, školský poplatok 175 eur, psychológ 68 eur, lieky 20 eur, výlety a vstupenky 60 eur, doprava na tenis 160 eur, tenis a fyzioterapia 400 eur, starostlivosť o troch psov, ktoré maloletá chovala cca 180 eur, ďalej približné ročné výdavky na detský tábor 150 eur, školská lyžovačka 170 eur, jazykový pobyt 500 eur, dovolenka 700 eur, oblečenie obuv 2000 eur. Výdavky na maloletú v čase rozhodovania súdom otec nepoprel. Okrem týchto výdavkov na maloletú, matka financovala výdavky spojené s bývaním v spoločnom rodinnom dome, na ktorom sa otec v roku 2010 žiadnym spôsobom nepodieľal mesačne vo výške 940 eur.

Rozsudkom tunajšieho súdu 21C/315/2009- 300 zo dňa 28.2.2012 bolo manželstvo rodičov rozvedené. Na čas po rozvedení manželstva súd maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá je oprávnená maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, súd otcovi určil povinnosť platiť výživné vo výške 800 eur mesačne a výživné na tvorbu úspor vo výške 300 eur mesačne. Voči rozsudku podala odvolanie matka, otec odvolanie nepodal ani voči jednému z výrokov rozsudku.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom 14Co 208/2012-336 zo dňa 21.8.2012 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach vo výroku o rozvedení manželstva, vo výroku o zverení maloletej do opateri, vo výroku o určení výživného na maloletú, vo výroku o práve otca stretávať sa s maloletou a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil.

Rozsudok súdu prvého stupňa tak v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť 7.9.2012, výrok o výživnom 10.9.2012.

Maloletá I. má 16 rokov, v školskom roku 2012/2013 študuje v druhom ročníku Z.. Maloletá sa narodila z manželského vzťahu rodičov, z ktorého pochádza i plnoletý syn S., nar. XX.X.XXXX, študent vysokej školy K. v K.. Rodičia maloletej uzavreli manželstvo v roku 1986, matka maloletej je štátnou občiankou SR, má ruskú národnosť. Nakoľko otec maloletej pracoval od roku 1997 v diplomatických službách, rodina sa často sťahovala z miesta na miesto. Matka spolu s deťmi sprevádzali otca do miest výkonu

jeho prác, z toho dôvodu matka vykonávala iba príležitostné práce nezodpovedajúce jej kvalifikácii (má pedagogické vzdelanie v odbore biológia, chémia). V roku 2001 sa rodina vrátila do D., rodičia kúpili starší rodinný dom na M. ulici, o ktorého rekonštrukciu sa organizačne starala výlučne matka. Ekonomicky bola závislá na manželovi, pretože ako uviedla, bolo pre ňu veľmi obtiažne zabezpečiť si prácu v jej odbore, ktorú fakticky do tej doby z dôvodu spôsobu života rodiny nevykonávala. Otec udáva, že matka nemala veľký záujem sa realizovať. Je pravdou, že bola na ňom ekonomicky závislá, avšak ani v období už vážne narušených vzťahov neprestal manželku finančne podporovať, nakoľko cítil zodpovednosť za to, že ju presvedčil, aby prišla na Slovensko za ním. Spočiatku jej posielal na účet 40.000,- Sk, hradil všetky výdavky spojené s užívaním domu, hradil rodinné dovolenky, tenisové tréningy detí, aj ich jednorazové výdavky. Od roku 2008 rodičia maloletej nebývajú v spoločnej domácnosti, otec odišiel do I., kde sa realizoval projekt C. za 200 mil. eur a kde pracoval ako generálny riaditeľ. Dňa 22.7.2009 podal otec maloletej návrh na rozvod. Dňa 7.9.2012 bolo manželstvo rodičov maloletej právoplatne rozvedené. Osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka ktorá s deťmi býva v rodinnom dome na M. ulici v D.. Otec na výživu maloletej prispieva 800 eur mesačne.

Z výsluchu otca maloletej súd zistil, že jeho schopnosti sa zmenili práve v dôsledku trvania trojročného sporu o rozvod manželstva podávaním trestných oznámení zo strany manželky a celkovou zlou rodinnou situáciou. Jeho pracovný pomerov v spoločnosti I. bol ukončený z dôvodu, že do tejto funkcie manažéra nastúpil pre vybudovanie investičného celku, ktorý bol daný do prevádzky a tým sa jeho úloha vybudovania celku ukončila a nastúpila nová etapa - prevádzkovania investičného celku, pre ktorú bol vybraný vhodný kandidát. V súčasnej dobe žije zo sociálnej dávky približne 800 eur mesačne. Poukázal na to, že matka na sociálnej sieti G. k jeho menu uvádza domáce násilie, čím znižuje jeho schopnosť nájsť si riadnu prácu.

Otec maloletej je od 1.7.2012 evidovaný ako nezamestnaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dôvodil tým, že zmena pomerov jeho strane nastala k 31.10.2011, kedy s ním bol ukončený pracovný pomer v spoločnosti I. a ku dňu 1.11.2011 nastúpil pracovať do spoločnosti E. a.s., kde mal uzatvorenú pracovnú zmluvu na dobu určitú do 30.6.2012 za mzdu 325 eur brutto. Úlohou otca v spoločnosti E. bolo vyhľadávanie projektov, zamerané na nájdenie vhodného výrobného programu, v prípade, že by takýto program našiel, mal sa stať projektovým riaditeľom už konkrétneho programu. Do ukončenia trvania pracovného pomeru sa otcovi nepodarilo takýto program nájsť a preto ku dňu 30.6.2012 s ním bol ukončený pracovný pomer. Od 1.7.2012 je evidovaný ako nezamestnaný. Týmto dôvodí zmenu pomerov na strane otca, ktorá z ich pohľadu odôvodňuje zníženie výživného. Poukázal na skutočnosť, že jeho možnosti a schopnosti sa zmenili, lebo v súčasnej dobe poberá sociálnu dávku. Na druhej strane matka má podľa otca v súčasnej dobe väčšie možnosti a schopnosti sa zamestnať a svojou prácou začať zarábať na živobytie a potreby dieťaťa, aby sa matka adekvátne primerane podieľala na výžive maloletej. Rodičia doposiaľ nie sú schopní sa dohodnúť o majetkovom vyrovnaní po rozvode, majú obrovský majetok rodinný dom v hodnote asi 2.000.000 eur, a byt na Z. ulici v D.. Mám za to, že výživné ktoré je určené na maloletú resp. ktoré bolo určené prvostupňovým súdom nezodpovedá reálnym odôvodneným potrebám maloletej pri rozhodnutí súdy neskúmali možnosti a schopnosť matky a reálne potreby maloletej a súdy pri svojich rozhodnutiach vychádzali iba z príjmu otca. Trvá na tom, že protistrana nepreukázala svoje tvrdenia v súvislosti s majetkovými pomermi otca a výškou jeho zárobku aktuálne v tomto období.

Z výsluchu matky maloletej súd zistil, že je nezamestnaná, zaradená do evidencie o uchádzačov o zamestnanie. Má za to, že schopnosti otca sa v žiadnom prípade nezmenili, uviedla, že otec pomáha cudzím ľuďom k získaniu výhodného zamestnania v cudzine v H., do H. často cestuje, chodí na zahraničné dovolenky, posledná dovolenka o ktorej vie stála 2.200 eur na osobu, bola to dovolenka vo C., ktorej sa zúčastnila aj maloletá dcéra. Poukazuje na to, že otec vždy ovládal firmu K. prostredníctvom svojho synovca alebo kamarátov, vždy mal za firmu Martabel plnú moc aby mohol konať za firmu samostatne, firma je napríklad vlastníkom vily na I., ktorú prenajíma za 8.000 eur mesačne, na firmu K.I sú prevedené motorové vozidlá K., D., na týchto jazdí otec doposiaľ, firma K. je vlastníkom bytu na V. ulici v I., nemám vedomosť čo sa stalo s bytom, byt bol kúpený počas nášho manželstva manžel byt kúpil na firmu K., bola to jeho iniciatíva pretože pracoval v I.. V roku 2011 mal záujem kúpiť byt v D. v E. za

takmer 300.000 eur (o čom matka založila mail a kúpnu zmluvu), v tejto spoločnosti napokon pracovala aj ona, za trvania ich manželstva, za minimálnu mzdu len pre výkon prác na dome spomínanej vily na I., výstavbu vily realizovala spoločnosť K., majiteľom a konateľom firmy je synovec otca. V máji 2012 mala matka prenajať ich rodinný dom, aby som získala finančné prostriedky na doštudovanie syna v K. s tým, že s dcérou budú bývať v byte na Z. ulici, s prenájmom otec nesúhlasil, pričom sa mal vyjadriť záujemcovi pri uzavretí zmluvy, že peniaze nepotrebuje a že bude bývať v dome sám.

Matka maloletej je nezamestnaná, podľa jej vyjadrenia si hľadá prácu. Naposledy pracovala od 1.4.2008 pre spoločnosť K., s.r.o., od septembra 2009 jej spoločnosť vyplácala mesačne 266 eur. Konateľom spoločnosti je synovec pána T.

Matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dôvodila tým, že otec mal možnosť počas konania pred súdom 1. stupňa a druhého stupňa v konaní o rozvod manželstva dávať procesné návrhy na vykonanie dokazovania v súvislosti s možnosťami a schopnosťami matky potrebami maloletej, avšak jediného čoho sa v konaní domáhal, bol rozvod manželstva. Otec maloletej bol ten, ktorý podal návrh na rozvod manželstva matka bola v postavení odporkyne, nesúhlasila s rozvodom a bola v postavení obrany. Čo sa týka konania o zníženie výživného na maloletú I. matka zakladá iba dôkazy, ktoré otec produkoval v konaní a to určenie výživného na plnoletého syna. Matka je jednoznačne toho názoru, že návrh nie je dôvodný, nakoľko nenastala zmena pomerov, ktorú súd musí skúmať ako prvotnú otázku pri posúdení zmeny výšky výživného. Posledné rozhodnutie súdu a konečné je zo dňa 21.8.2012 v čase, keď bol otec nezamestnaný a keď existovali všetky okolnosti, na ktoré sa v tomto konaní odvoláva. Z dôvodu neexistencie a nepreukázania zmeny pomerov žiada návrh zamietnuť. Doposiaľ nedošlo medzi rodičmi maloletej k vyporiadaniu BSM a to najmä z toho dôvodu, že manželstvo bolo právoplatne rozvedené ku dňu 7.9.2012.

Rodičia sú spoluvlastníkmi nehnuteľností a to rodinného domu na M. ulici v D., bytu na Z. ul. v D. pozemku v K.Ú. R., obec D. - m. č. W.

Podľa § 78 ods. 1 až 3 cit. zákona dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 26 cit. zákona ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 cit. zákona plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu

vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 cit. zákona pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové

pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 cit. zák. výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Súd pri posúdení dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného, s ohľadom na zmenu pomerov dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť.

Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že zmena pomerov na strane otca ktorou dôvodil a ktorá by mala v zmysle znamenať v neprospech maloletej zníženie výšky výživného nenastala. Súd obranu otca v súvislosti s jeho zárobkovými možnosťami a schopnosťami a jeho majetkovými pomermi považoval za účelovú.

Súd zistil, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa na návrh otca o rozvod manželstva v konaní tunajšieho súdu č.k. 21C/315/2009- 300 zo dňa 28.2.2012, existovali skutočnosti tvrdené otcom maloletej, ktorými odôvodňuje návrh na zníženie výživného a síce, že ku dňu 1.11.2011 už nemal príjem v dôsledku straty zamestnania v spoločnosti I. a.s.. Napriek tejto skutočnosti, keď súd prvého stupňa dňa 28.2.2012 manželstvo rodičov rozviedol a na čas po rozvode maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti matke, určil otcovi povinnosť platiť výživné vo výške 800 eur mesačne a oproti rozhodnutiu súdu ktorý určil výživné na čas do rozvodu dňa 24.9.2010, uložil otcovi povinnosť platiť výživné aj na tvorbu úspor vo výške 300 eur mesačne. Voči tomuto rozsudku otec odvolanie nepodal a to ani voči výroku o výške výživného.

O odvolaní matky maloletej rozhodoval následne Krajský súd v Bratislave rozsudkom 14Co/208/2012-336 zo dňa 21.8.2012, ktorý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v napadnutých častiach a to vo výroku o rozvode manželstva, vo výroku o zverení maloletej do opatery, vo výroku o určení výživného na maloletú a napokon aj vo výroku o práve otca stretávať sa s maloletou a vo výroku o náhrade trov konania. V čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave dňa 21.8.2012, bol otec maloletej ako preukazuje už nezamestnaný, od 1.7.2012 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, napriek tomu žiadal aby Krajský súd v Bratislave rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Krajský súd v Bratislave na pojednávaní a po doplnení dokazovania aj výsluchom maloletej I. a plnoletého S. rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a tento v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť 7.9.2012, výrok o výživnom 10.9.2012.

Dňa 14.9.2012, návrhom na zmenu petítu sa otec dožadoval zmeny rozsudku okresného súdu Bratislava I, 21C/315/2009 - 300 zo dňa 28.2.2012 v spojení s rozsudkom KS v BA 14Co/208/2012 - 336 zo dňa 21.8.2012 vo výroku, ktorým určil výživné na maloletú I.

Súd po vykonaných dokazovaní obsahom spisu, pripojených spisov, výsluchom účastníkov konania a predloženými listinami nezistil zmenu pomerov na strane otca za obdobie od právoplatnosti posledného rozhodnutia súdu o výške výživného dňa 10.9.2012 do návrhu otca na zmenu petítu zo dňa 14.9.2012 ktorým sa domáha zmeny rozsudku okresného súdu Bratislava I. 21C/315/2009 - 300 zo dňa 28.2.2012 v spojení s rozsudkom KS v BA 14Co/208/2012 - 336 zo dňa 21.8.2012 vo výroku o výživnom, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného z určenej a následne potvrdenej sumy výživného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, trojmo na podpísanom súde.

Z odvolania má byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Súčasne je v ňom potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis